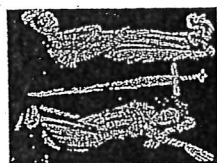

Det blottade svärdet

Kärleksdrycken verkar snabbt, men båda vet att det är förbjuden kärlek. Isolde är bunden av sitt äktenskapslöfte och Tristan av sin trohetsed. Deras kärlek är dock starkare än plikten och de träffas i hemlighet. Till slut blir kung Marke misstänksam och en dag överraskar han paret sovande i en grotta ute i skogen.

De båda hade ett hjärta,
hennes plåga var hans smärta,
hans smärta var hennes plåga,
de voro ett, och samma låga
förtärde dem i kärleksglöd;
de dolde dock för varann sin nöd
och fingo tvivel och skam känna på,
hon kände skam, han likaså;
den ene tvivlade på den andra,
hur blint de än åtrådde varandra,
och önskade att vara ens!

Han fann, som ock den andre fann,
dem ligga vända från varann,
den ena så, den andre så,
ett blottat svärd emellan de två.
Han lust och lidande fick smaka –
han kände systerson och maka:
hela sin kropp och sitt innersta hjärta
han kände isas av kärlek och smärta.
Av att de så åtskilda låg

kom både ljuvt och ont i hans håg:
ljuvt, menar jag, i det han trodde
att ingen falskhet i dem bodde;
ont menar jag att han sig bedrog.
Tvivel och misstro voro borta.
Om kärleken än glänst av guld, den
skymts av den gyllene oskulden
som vrängde hans ögon och hans håg,
så att han blott dess bländverk såg,
och snart fick honom till att tycka
att han nått sin högsta lycka.
Han utan avbrott stod och såg
dit bort där hans Isolde låg,
och aldrig mera till behag
hon honom synts än denna dag.

(— — —)

Då tog han blad och gräs och klöver
och gluggen därmed täckte över
och bad Herren att bevara
denna kvinna för all fara.